

kunnen zijn ook al zou deze grensoverschrijdende verrichting pas enige tijd later – in 2021 – effectief voltrokken worden na de nodige procedurestappen in het Verenigd Koninkrijk.

- Onroerende goederen gelegen in het Verenigd Koninkrijk blijven meetellen om na te gaan of een vastgoedbevak of gereguleerde vastgoedvennootschap (GVV) wel de vereiste 60 %-drempel haalt om de verlaagde roerende voorheffing (15 %) te genieten op dividenden (of de afzonderlijke heffing in de personenbelasting tegen 15 %); en dit wat de tot 31 december 2025 betaalde of toegekende dividenden betreft. Voorwaarde is wel dat deze Britse onroerende goederen (en in geval van onrechtstreeks bezit eveneens de participatie in de vennootschap waarin deze onroerende goederen zijn ondergebracht) sedert het einde van de standstill periode, dus sedert 31 december 2020, ononderbroken worden aangehouden en zulks tot en met de betaling of toekenning van het dividend. De verwijzing naar 31 december 2020 lijkt ongelukkig nu de nieuwe Brexit-wet tegelijk expliciet bepaalt dat de fiscale fictie (nl. dat het Verenigd Koninkrijk tot 31 december 2020 wordt gelijkgesteld met een EU-lidstaat) niet van toepassing is op de wetsartikelen die in dit verlaagd tarief voorzien (zijnde art. 171, 3^o *quater* en 269, § 1, 3^o WIB 1992; Brexit-wet, art. 6). In het bijzonder voor dividenden uitgekeerd in 2020 kan daar-

door onduidelijkheid bestaan over de toepassing van het verlaagd tarief (indien de in het Verenigd Koninkrijk gelegen onroerende goederen nodig zijn om de 60 %-drempel te bereiken). O.i. kan de rechtstreekse werking van het Akkoord hier soelaas bieden.

- Tot slot worden bepalingen inzake de zogenaamde ‘tonnagebelasting’ aangepast om ook in dat kader eenzelfde standstill te bekomen, zij het dat deze regeling enkel in werking kan treden na positieve beslissing van de Europese Commissie na aanmelding ervan.

Wat nadien ?

Na de standstill periode wordt de Brexit een feit, ook wat de inkomstenbelastingen betreft, onder voorbehoud van de voormelde specifieke overgangsbepalingen. Wat de situatie op dat ogenblik zal zijn, is koffiedik kijken en hangt af van de aard en de inhoud, en in eerste instantie van de al dan niet aanwezigheid van een handelsakkoord. Het Verenigd Koninkrijk is vanaf dat moment in alle opzichten een gewoon ‘derde land’, tenzij het handelsakkoord alsnog in een bijzondere positie zou voorzien, wat vandaag weinig waarschijnlijk lijkt.

Axel Haelterman
Nikolaas Van Robbroeck

Aftrek voor risicokapitaal

Fiscus licht berekening ‘incrementeel risicokapitaal’ na herstructurering toe

In een recente circulaire becommentarieert de Administratie de jongste wijzigingen aan de aftrek voor risicokapitaal of ‘notionele interestaftrek’ (NIA). Deze wijzigingen slaan zowel op de nieuwe berekeningsmethode van het zogenaamd ‘incrementeel risicokapitaal’ als op enkele bijkomende antimisbruikbepalingen (Circulaire 2020/C/22 van 29 januari 2020; *Fisconetplus*).

Achtergrond

De notionele interestaftrek werd gewijzigd door de wet van 25 december 2017 “tot hervorming van de vennootschapsbelasting” en de wet van 30 juli 2018 “houdende diverse bepalingen inzake inkomstenbelastingen”. De wetgever heeft toen gesleuteld aan de berekeningswijze van het risicokapitaal (en het zgn. ‘incrementeel risicokapitaal’ ingevoerd); hij heeft de lijst met ‘neerwaartse’ correcties van het eigen vermogen aangevuld met extra antimisbruikbepalingen; en een regeling ingevoerd in geval van een belastingvrije inbreng van bedrijfs-

takken of een algemeenheid van goederen. Al deze wijzigingen worden nu toegelicht door de nieuwe circulaire die overigens in randnr. 3 bevestigt dat de algemene beginselen van de notionele interestaftrek “ongewijzigd” zijn gebleven (zij verwijst daarvoor naar de eerdere circulaire Ci.RH. 421/574.945 (AOIF 36/2008) van 9 oktober 2008; voor een uitgebreide bespreking, zie *Fisc.* 2008, nr. 1137, 5).

Begrip ‘incrementeel risicokapitaal’

Ingevolge de twee wetten is het risicokapitaal dat tot basis dient voor de aftrek nu gelijk aan

1/5 van het zgn. ‘incrementeel’ risicokapitaal, zijnde het positieve verschil tussen :

- het jaarlijks bedrag aan risicokapitaal dat (onder voorbehoud van neerwaartse correcties) overeenstemt met het bedrag van het eigen vermogen aan het begin van het belastbaar tijdperk; en
- het jaarlijks bedrag aan risicokapitaal dat (onder hetzelfde voorbehoud) overeenstemt met het bedrag van het eigen vermogen aan het begin van het vijfde voorgaande belastbaar tijdperk.

Doordat de vertrekbasis nu het risicokapitaal is aan het ‘begin’ van het belastbaar tijdperk, stemt dit in feite overeen met het vroegere stelsel dat vertrok van het risicokapitaal aan het eind van het ‘voorgaande’ belastbaar tijdperk (behalve in het geval van een herstructureringsverrichting). Met dit verschil dat in de nieuwe regeling geen rekening meer moet worden gehouden met wijzigingen, tijdens het belastbaar tijdperk, van het eigen vermogen en van de bestanddelen waarmee dat eigen vermogen moet worden vermindert (randnrs. 5 en 26).

Niettemin moet er voor het bepalen van het jaarlijks bedrag aan risicokapitaal nog steeds rekening worden gehouden met de vermindering van het eigen vermogen met de bestanddelen bedoeld in artikel 205ter, §§ 2-4 WIB 1992 – eigen aandelen, enz. – om zo te komen tot het ‘aangepast eigen vermogen’ (zoals bedoeld in nrs. 20 e.v. van de voormelde circulaire van 2008); (zie ook verder).

Zodra er een positief verschil (aangroei) is tussen het jaarlijks bedrag aan risicokapitaal aan het begin van het betrokken belastbaar tijdperk en het risicokapitaal aan het begin van het vijfde voorgaande belastbaar tijdperk, is de aftrek voor risicokapitaal toepasselijk. De aftrek is dan gelijk aan het tarief van de aftrek (zoals jaarlijks vastgesteld) vermenigvuldigd met 1/5 van die aangroei (randnrs. 10-11).

Bijzonderheden

De circulaire gaat in op twee bijzondere situaties.

- Zo is er de vraag hoe het ‘incrementeel risicokapitaal’ moet worden bepaald bij een *nieuwe vennootschap*. Volgens de wet is het jaarlijks bedrag aan risicokapitaal voor een belastbaar tijdperk waarin de vennootschap nog niet bestond, gelijk aan nul (art. 205ter, § 1, lid 2 WIB 1992).

Zoals ook reeds te lezen stond in de voorbereidende werken, betekent dit dat voor de eerste vier belastbare tijdperken van een vennootschap vanaf haar oprichting de aftrek bepaald wordt “op basis van 1/5 van het jaarlijks bedrag aan risicokapitaal van het betrokken belastbaar tijd-

perk”. Volgens de Administratie geldt dit “alleen voor nieuwe vennootschappen die *niet* naar aanleiding van een” herstructurering (fusie, splitsing of partiële splitsing) worden opgericht (zie evenwel p. 6 voor het geval van een partiële splitsing met oprichting van een nieuwe vennootschap). Bovendien wijst zij erop dat deze regel niet geldt bij vennootschappen of andere rechtspersonen die voorheen aan de rechtspersonenbelasting onderworpen waren (randnrs. 13-14).

- In navolging van het antwoord van de minister van Financiën op een parlementaire vraag (*Fisc.* 2018, nr. 1573, 4), stelt de circulaire dat als het jaarlijks bedrag aan risicokapitaal aan het begin van het vijfde voorgaand belastbaar tijdperk ‘negatief’ was, dit herleid wordt tot nul, omdat ‘er dan geen eigen vermogen aan de vennootschap wordt ter beschikking gesteld’ (randnr. 15). Als het eigen vermogen bij het begin van jaar ‘n-5’ min 100 bedraagt, en bij het begin van ‘jaar n’ plus 50, dan is er dus (volgens de minister en de Administratie) geen ‘positieve toename’ van 150, maar slechts van 50.

Aanvulling lijst neerwaartse aanpassingen

De wet van 30 juli 2018 heeft de lijst van neerwaartse aanpassingen van het risicokapitaal (die eigenlijk neerkomen op specifieke antimisbruikbepalingen) vervolledigd met drie bijkomende verminderingen, met name twee verminderingen die slaan op vennootschappen in een belastingparadijs en een derde die een einde wil maken aan de mogelijkheid van ‘double dip’ (nieuw art. 205ter, § 2, 7°, 8° en 9° WIB 1992).

- De eerste nieuwe vermindering slaat op de “fiscale nettowaarde van de vorderingen” op een buitenlandse belastingplichtige (zoals bedoeld in art. 227 WIB 1992), of op een buitenlandse inrichting “die gevestigd is in een land waarmee België [geen] akkoord of overeenkomst heeft gesloten [en dat ook niet] deelneemt aan een ander bilateraal of multilateraal gesloten juridisch instrument, die de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden mogelijk maken”. De tweede nieuwe vermindering houdt in dat dezelfde regel geldt voor “de inbreng van kapitaal” (zoals gedefinieerd in het WIB 1992) door een gelijkaardige buitenlandse belastingplichtige of buitenlandse inrichting. In beide gevallen geldt er één uitzondering, met name indien de vennootschap bewijst dat de verrichting beantwoordt aan “rechtmatige financiële of economische behoeften”.

Het doel van deze verminderingen is het voorkomen van moeilijkheden bij de toepassing van de algemene antimisbruikbepaling van artikel 344, § 1 WIB 1992 wegens het niet verkrijgen van fiscale inlichtingen vanuit het land waarin de bui-

In de nieuwe regeling moet geen rekening meer worden gehouden met wijzigingen van het eigen vermogen die zich tijdens het belastbaar tijdperk voordoen

tenlandse belastingplichtige of buitenlandse inrichting is gevestigd (randnr. 16).

- De derde nieuwe vermindering slaat op “de inbreng van kapitaal door een verbonden vennootschap”, wanneer zij rechtstreeks of onrechtstreeks haar oorsprong vindt in leningen onderschreven door die verbonden vennootschap, waarbij deze laatste de interesten als kosten aftrekt. Bedoeling van deze maatregel is een dubbele fiscale aftrek (‘double dip’) te vermijden, met name de interest op de lening bij de inbrenger (of in geval van een cascade van groepsvennootschappen de aftrek bij een groepsvennootschap hoger in de keten) en de notionele interestaftrek bij de inbrenggenietende vennootschap (randnr. 19). De circulaire verduidelijkt niet of de interestaftrek in België moet zijn genoten, dan wel of ook deze buiten België in aanmerking komt.

Buitenlandse vaste inrichtingen of onroerende goederen

De circulaire brengt de regels in herinnering die gelden wanneer een vennootschap in het buitenland over een vaste inrichting of (rechten op) onroerende goederen (niet toegewezen aan een vaste inrichting) beschikt waarvan de inkomsten zijn vrijgesteld krachtens een dubbelbelastingverdrag. Zoals geweten, moet sedert de wetwijziging van eind 2013 (n.a.v. het *Argenta*-arrest van het Europees Hof van Justitie van 4 juli 2013) dan niet langer de berekeningsbasis van de notionele interestaftrek worden beperkt, maar de aftrek zelf. Het Hof van Justitie heeft deze wetwijziging recentelijk gebillikt (arrest van 17 oktober 2019, zaak C-459/18, *Argenta Spaarbank NV tegen Belgische Staat*; *Fisc. Int.* 2019, nr. 432, 5 en *Fisc.* 2019, nr. 1630, 10).

De circulaire beperkt zich tot een herhaling van de berekeningsmethodes van de beperking naargelang de vaste inrichting of het onroerend goed gelegen is binnen of buiten de EER, aangepast aan de inmiddels gewijzigde wetgeving.

EER

Vennootschappen met een vaste inrichting of onroerend goed in een andere EER-lidstaat, moeten hun notionele interestaftrek verminderen met het *laagste* van de volgende twee bedragen :

- het positieve resultaat van de vaste inrichting of het onroerend goed, berekend volgens de regels van het WIB 1992,
- de notionele interestaftrek van de vaste inrichting of het onroerend goed. Deze aftrek wordt bepaald door het tarief van de NIA te vermenigvuldigen met 1/5 van het positief verschil tussen, enerzijds, het boekhoudkundig nettoactief van de vaste inrichting of het onroerend goed aan het begin van het belastbaar tijdperk en, anderzijds, het boekhoudkundig nettoactief aan het

begin van het vijfde voorgaand belastbaar tijdperk. Dit nettoactief stemt (onder voorbehoud van neerwaartse correcties) overeen met het verschil tussen de netto boekwaarde (‘NBW’) van de activabestanddelen van de vaste inrichting (of het onroerend goed) en het totaal van de passiva-bestanddelen die geen deel uitmaken van het eigen vermogen van de vennootschap en die worden toegerekend aan de vaste inrichting (of het onroerend goed). In formulevorm (randnr. 21) gaat het, wat een vaste inrichting betreft, om : $1/5 \times [(NBW \text{ activa VI belastbaar tijdperk } n - \text{ passiva VI belastbaar tijdperk } n) - (NBW \text{ activa VI belastbaar tijdperk } n-5 - \text{ passiva VI belastbaar tijdperk } n-5)] \times \text{tarief}$.

De circulaire bevestigt dat, als de notionele interestaftrek toe te rekenen aan de vaste inrichting gelijk is aan of groter is dan de vrijgestelde winst van de vaste inrichting, het in mindering te brengen bedrag gelijk is aan deze vrijgestelde winst van de vaste inrichting. Omgekeerd, als de toe te rekenen notionele interestaftrek lager is dan de vrijgestelde winst, is het in mindering te brengen bedrag gelijk aan de toe te rekenen notionele interestaftrek. Lijdt de vaste inrichting verlies, dan moet er geen bedrag in mindering worden gebracht van de notionele interestaftrek (randnrs. 22-23). Hetzelfde geldt bij buitenlands onroerend goed (voetnoot 6).

Deze correctie van de notionele interestaftrek moet “per land” worden toegepast. Bij meerdere vaste inrichtingen of onroerende goederen in eenzelfde land, moet rekening worden gehouden met de “geconsolideerde situatie” (randnr. 24).

Buiten EER

Vennootschappen met een of meerdere vaste inrichtingen (of onroerende goederen) buiten de EER in een verdragsland, moeten hun notionele interestaftrek verminderen met de aftrek die is toe te rekenen aan het eigen vermogen van de inrichting (of het onroerend goed). De berekeningswijze van de toe te rekenen notionele interestaftrek is dezelfde als bij vaste inrichtingen of onroerende goederen in EER-lidstaten (randnr. 25).

Herstructureringsverrichtingen Fusies en splitsingen

Bij herstructureringen, zoals belastingvrije fusies en splitsingen, gold reeds eerder dat o.m. de notionele interestaftrek die bij de overnemende of verkrijgende vennootschappen met betrekking tot de bij hen ingebrachte bestanddelen in aanmerking wordt genomen, wordt bepaald alsof de fusie of de splitsing niet had plaatsgevonden (art. 212, lid 1 WIB 1992).

De circulaire herinnert eraan dat op boekhoudkundig vlak “het continuïteitsprincipe” geldt bij fusies en splitsingen die worden verwezenlijkt

Lijdt de buitenlandse VI verlies, dan moet er geen bedrag in mindering worden gebracht van de notionele interestaftrek

volgens de vennootschapsrechtelijke bepalingen. Dit houdt in dat “de bestanddelen van het actief en het passief, met inbegrip van de verschillende bestanddelen van het eigen vermogen van de overgenomen (gesplitste) vennootschap, onveranderd terug te vinden zijn in de rekeningen van de overnemende (verkrijgende) vennootschap onder de kwalificatie en de bedragen waarvoor ze in de rekeningen van de overgenomen (gesplitste) vennootschap terug te vinden zijn, op de datum waarop de fusie of splitsing op boekhoudkundig vlak heeft plaatsgevonden (onder voorbehoud van een vermindering van het eigen vermogen in het geval de overnemende of verkrijgende vennootschap aandelen bezit van de gesplitste of overgenomen vennootschap)” (randnr. 27 met verwijzing naar de CBN-adviezen 2009/6, 2009/8 en 2009/11).

Volgens de circulaire betekent dit dat, voor de overdracht van eigen vermogen, de “datum van de boekhoudkundige *terugwerkende* kracht in aanmerking moet worden genomen”, althans indien deze fiscaal kan worden aanvaard (zie *Com. IB 92*, nr. 211/14; de retroactiviteitsclausule moet met de werkelijkheid overeenstemmen, betrekking hebben op een korte periode, enz.).

Om de fiscale neutraliteit bij fusies en splitsingen te kunnen naleven, moet bij de berekening van het incrementeel risicokapitaal rekening worden gehouden met het jaarlijkse bedrag aan risicokapitaal van zowel de overgenomen (gesplitste) vennootschap als de overnemende (verkrijgende) vennootschap, telkens gemeten bij het begin van het belastbaar tijdperk.

Voor het belastbaar tijdperk waarin de fusie of splitsing (boekhoudkundig) plaatsvindt, wordt de notionele interestaftrek als volgt berekend :

- voor de overgenomen of gesplitste vennootschap moet er rekening worden gehouden met de pro rata-berekening van artikel 73/4*sexies*, § 2 KB/WIB 1992 (cf. de pro rata-berekening wanneer het belastbaar tijdperk meer of minder dan 12 maanden duurt);
- voor de overnemende of verkrijgende vennootschap moet er rekening worden gehouden met “de aangroei van het jaarlijkse risicokapitaal van de overnemende en overgenomen vennootschappen”, waarna de globale notionele interestaftrek verminderd wordt met de notionele interestaftrek van de overgenomen vennootschap (randnr. 28).

Voorbeeld

De circulaire verduidelijkt een en ander aan de hand van het voorbeeld van de vennootschappen A en B (die per kalenderjaar boekhouden en als ‘kleine’ vennootschappen recht hebben op het verhoogd tarief van de aftrek), zonder

wederzijdse participaties, en waarbij A overgenomen wordt door B met effect op 30 juni 2019 :

| Belastbaar tijdperk | Jaarlijks bedrag risicokapitaal A | Jaarlijks bedrag risicokapitaal B |
|---------------------|-----------------------------------|-----------------------------------|
| n+1 | | 1/1/2020 : 550.000 |
| n | 1/1/2019 : 250.000 | 1/1/2019 : 300.000 |
| n-1 | 1/1/2018 : 250.000 | 1/1/2018 : 300.000 |
| n-2 | 1/1/2017 : 200.000 | 1/1/2017 : 300.000 |
| n-3 | 1/1/2016 : 200.000 | 1/1/2016 : 300.000 |
| n-4 | 1/1/2015 : 200.000 | 1/1/2015 : 300.000 |
| n-5 | 1/1/2014 : 200.000 | 1/1/2014 : 300.000 |

In het voorbeeld is de cumulatieve aangroei van het risicokapitaal voor A en B (tussen 1 januari 2014 en 1 januari 2019) samen 50.000 EUR (nl. 0 voor B en 50.000 voor A). In het kader van de berekening van de incrementele notionele interestaftrek mag van die aangroei slechts 1/5 (10.000) in aanmerking worden genomen; dat moet worden verdeeld onder A en B voor het belastbaar tijdperk van A (afgesloten op 30 juni 2019, zijnde de fusiedatum) en van B (afgesloten op 31 december 2019).

- De cumulatieve notionele interestaftrek op 31 december 2019 voor A en B samen bedraagt in het voorbeeld dus 124,60 EUR, nl. de voormelde 50.000 EUR/5 x 1,246 % (zijnde, het tarief van de notionele interestaftrek voor kleine vennootschappen).
- Deze aftrek van 124,60 EUR is te verdelen tussen A en B als volgt :

- A op 30 juni 2019 : 124,60 EUR x 181/365 = 61,79 EUR (cf. de pro rata-berekening bij een belastbaar tijdperk van minder dan 12 maanden);
 - B op 31 december 2019 : 124,60 – 61,79 = 62,81 EUR.

Voor overnemende vennootschap B bedraagt de notionele interestaftrek op 31 december 2020 terug 124,60 EUR, nl. $[550.000 - (200.000 + 300.000)]/5 \times 1,246\%$ in de veronderstelling dat het tarief voor aanslagjaar 2021 gelijk blijft.

Partiële splitsing

Bij een partiële splitsing wordt een onderscheid gemaakt tussen, enerzijds, een verrichting door oprichting van een nieuwe vennootschap, en, anderzijds, een afsplitsing naar een bestaande vennootschap.

- Wordt een *nieuwe vennootschap* opgericht, dan wordt haar notionele interestaftrek berekend alsof het eigen vermogen, verkregen van de partieel gesplitste vennootschap, *oorspronkelijk van de nieuwe vennootschap was*. Dit vormt dus een uitzondering op de algemene regel voor nieuwe vennootschappen (zie hoger). M.a.w., “de ver-

meerderingen of verminderingen van het eigen vermogen die zich hebben voorgedaan gedurende de vijf voorgaande belastbare tijdperken bij de [partieel] gesplitste vennootschap, worden geacht te hebben plaatsgevonden bij de [nieuwel] verkrijgende vennootschap, in verhouding tot het eigen vermogen dat naar aanleiding van de verrichting wordt overgedragen". En ook bij de gesplitste vennootschap wordt het eigen vermogen bij het begin van het vijfde voorgaande belastbaar tijdperk "proportioneel vergeleken met het eigen vermogen dat na de partiële splitsing wordt behouden" (randnrs. 29-30).

De correctie van het eigen vermogen doordat bepaalde activabestanddelen in mindering moeten worden gebracht (bv. de fiscale nettowaarde van financiële vaste activa), gebeurt voor elk van de vennootschappen in functie van de verdeling van de activabestanddelen naar aanleiding van de verrichting, inclusief de correcties van de vijf voorgaande belastbare tijdperken. Indien het betrokken actief (dat aanleiding geeft tot de correctie) het eigen vermogen van de gesplitste vennootschap heeft verlaten vóór de partiële splitsing, "gebeurt de correctie proportioneel bij de verdeling van het eigen vermogen naar aanleiding van die verrichting" (randnr. 31).

De circulaire bevat ter zake drie nuttige voorbeeldberekeningen (zie randnr. 33) : een eerste voorbeeld met verdeling van het eigen vermogen zonder correctie van activabestanddelen; een tweede voorbeeld met een correctie van het eigen vermogen in functie van de in mindering gebrachte activabestanddelen (in casu deelnemingen) die naar aanleiding van de partiële splitsing verdeeld worden; en een derde voorbeeld met een correctie van het eigen vermogen in functie van de verdeling ervan naar aanleiding van de partiële splitsing maar waarbij het betrokken actiefbestanddeel (aandelenparticipatie) vóór de verrichting wordt verkocht.

- Bij een partiële afsplitsing naar *een bestaande vennootschap* "gebeurt er [voor het betrokken jaar] geen enkele correctie van het risicokapitaal". Het overgedragen eigen vermogen vormt "een wijziging gedurende het belastbaar tijdperk van de verrichting", waarmee (in de nieuwe regeling) geen rekening meer moet worden gehouden (zie hoger); (randnr. 32).

Inbreng bedrijfstak of algemeenheid van goederen

Bij inbreng van één of meer bedrijfstakken of een algemeenheid van goederen, geldt inzake de notionele interestaftrek het beginsel van de fiscale neutraliteit (art. 46, § 2 WIB 1992 zoals gewijzigd door de wet van 30 juli 2018), en dit op dezelfde wijze als bij fusies, splitsingen en daarmee samenhangende verrichtingen. Dit bete-

kent, zo bevestigt de circulaire, dat de verkrijgende vennootschap de notionele interestaftrek zal kunnen toepassen op de bij haar ingebrachte bestanddelen "alsof [deze] niet van eigenaar waren veranderd" (randnr. 34, al. 1).

Wat de berekening van het 'incrementeel risicokapitaal' betreft, heeft dit concreet tot gevolg dat, naast de waarde die de ingebrachte bestanddelen bij de verkrijgende vennootschap hebben bij het begin van het belastbaar tijdperk, ook rekening moet worden gehouden met de waarde die deze bestanddelen hadden bij de inbrengende vennootschap bij het begin van het vijfde voorgaande belastbare tijdperk. Op die manier blijft "de continuïteit van de incrementele notionele interestaftrek betreffende die bestanddelen gewaarborgd" (randnr. 34, al. 2). De circulaire bevat geen rekenvoorbeeld van deze verrichting.

Aftrek overgedragen notionele interestaftrek

De aftrek voor risicokapitaal die bij gebrek aan voldoende winst niet in rekening kan worden gebracht, is al verschillende jaren niet meer overdraagbaar. Maar in een overgangsregeling was de voorraad aan overgedragen aftrek die voorheen is opgebouwd (met name, de 'stock' aan nog niet-gebruikte aftrek zoals deze bestond op het einde van het aanslagjaar 2012) wel aftrekbaar; in principe binnen zeven jaar, en in sommige omstandigheden zelfs onbepaald in de tijd (art. 536 WIB 1992).

De circulaire bevestigt dat dit principe van de overgedragen aftrekken voor risicokapitaal, zoals bedoeld in voormeld artikel 536 WIB 1992, onverkort van toepassing blijft (op één wijziging na; zie verder). Zij verwijst in dat verband naar het addendum van 18 november 2014 bij de circulaire AOIF 36/2008 (randnr. 38; zie over dit 'addendum', *Fisc.* 2014, nr. 1410, 11).

Dit principe houdt in dat rekening moet worden gehouden met een 60 %-regel : als het resultaat na de andere hierna opgesomde aftrekken hoger is dan één miljoen EUR, kan dit bedrag boven één miljoen EUR slechts voor 60 % worden verminderd met overgedragen aftrekken voor risicokapitaal. Het gaat met name om de volgende andere aftrekken :

- de niet-belastbare bestanddelen (art. 199 WIB 1992); (aftrekbare giften, enz.);
- de investeringsaftrek (art. 201 WIB 1992);
- de DBI-aftrek van het belastbaar tijdperk (art. 202 tot 205 WIB 1992);
- de aftrek voor innovatie-inkomsten (art. 205/1 tot 205/4 WIB 1992);
- de vorige verliezen (art. 206 WIB 1992); en
- de aftrek voor octrooi-inkomsten (art. 543 WIB 1992).

Bij een partiële afsplitsing naar een bestaande vennootschap gebeurt er voor het betrokken jaar geen enkele correctie van het risicokapitaal

De circulaire bevestigt dat de notionele interestaftrek van het belastbaar tijdperk zelf geen deel meer uitmaakt van de bedoelde aftrekken (art. 536, al. 2 WIB 1992 zoals gewijzigd door de wet van 25 december 2017); (randnr. 39).

Vanaf aanslagjaar 2020 zal er in principe geen tot 7 belastbare tijdperken beperkte overdraagbare aftrek meer zijn, aangezien de overgangsmaatregel gericht was op vrijstellingen voor risicokapitaal die bestonden op het einde van aanslagjaar 2012 (zie hoger). De ‘onbeperkt’ in de tijd overdraagbare notionele interestaftrek – zijnde het deel dat de voormelde 60 %-beperking te boven gaat – blijft verworven. Maar het bedrag dat daadwerkelijk kan worden afgetrokken, hangt vanaf aanslagjaar 2019 af van de grens die wordt toegepast in het kader van de aftrekbeperking die sindsdien geldt voor een bepaalde ‘korf’ aan aftrekposten (zie daarover *Fisc.* 2018, nr. 1550, 4 en *Fisc.* 2019, nr. 1619, 3; de Administratie heeft deze beperking van commentaar voorzien in haar circulaire 2019/C/132 van 16 december 2019). In de volgorde van aftrekken na de korf, komt de onbeperkt overdraagbare notionele interestaftrek als voorlaatste aan bod

vóór de beperkt overdraagbare notionele interestaftrek (zie randnrs. 15-20 van de voormelde circulaire 2019/C/132 waarin ook een aantal cijfervoorbeelden zijn opgenomen).

Inwerkingtreding

De wijzigingen op het vlak van de notionele interestaftrek zijn in werking getreden op 1 januari 2018 en zijn van toepassing vanaf aanslagjaar 2019, verbonden met belastbare tijdperken die ten vroegste aanvangen op 1 januari 2018 (wat wil zeggen, wat de boekjaren betreft die zijn gestart in het kalenderjaar 2018, dat zij ten vroegste mogen eindigen op 31 december 2018 opdat het boekjaar verbonden zou zijn aan aanslagjaar 2019). De circulaire herinnert eraan dat elke wijziging van de afsluitdatum van het boekjaar vanaf 26 juli 2017 zonder uitwerking blijft voor de toepassing van de betrokken wijzigingen. De effecten van deze niet-tegenwerpelijke zijn nader toegelicht in de circulaire 2019/C/50 van 17 juni 2019 (zie daarover *Fisc.* 2019, nr. 1619, 10).

Marc De Munter

Boekhoudrecht

CBN voegt nieuw puzzelstukje toe aan ‘financieringskostensurplus’

De moeilijke puzzel van de nieuwe ‘EBITDA-interestaftrekbeperking’ in de vennootschapsbelasting geraakt beetje bij beetje gelegd. Eind vorig jaar werd het (langverwachte) uitvoeringsbesluit bij de regeling gepubliceerd. Nu is het de beurt aan de Commissie voor Boekhoudkundige Normen. Zij heeft zopas op haar website een ontwerpadvies gepubliceerd waarin de boekhoudkundige verwerking van twee aspecten van de nieuwe regeling wordt toegelicht : hoe moet het niet-aftrekbaar ‘financieringskostensurplus’ worden geboekt (met het oog op de latere aanwending ervan) ? En hoe moet de overdracht van ‘niet-benutte aftrekcapaciteit’ binnen vennootschapsgroepen boekhoudkundig worden verwerkt ? (Ontwerpadvies van 22 januari 2020 - “Financieringskostensurplus (artikel 194sexies en artikel 198/1 WIB 92)”).

Nieuwe interestaftrekbeperking

Ter omzetting van de antimisbruikrichtlijn (EU) 2016/1164 van 12 juli 2016 heeft de wet van 25 december 2017 “tot hervorming van de vennootschapsbelasting” een bijzonder complexe interestaftrekbeperking in functie van EBITDA ingevoerd (art. 198/1 en 194sexies WIB 1992). Die regeling werd vervolgens weer ingrijpend gewijzigd bij de wet van 30 juli 2018 “houdende diverse bepalingen inzake inkomstenbelastingen”. En dan werd ze nog eens op een kleiner punt gewijzigd bij de wet van 2 mei 2019

“houdende diverse fiscale bepalingen 2019-I”. Ten slotte werden een aantal aspecten van de nieuwe beperking geregeld in het uitvoerings-KB van 20 december 2019. De regeling is van toepassing vanaf aanslagjaar 2020 (voor belastbare tijdperken die ten vroegste aanvangen vanaf 1 januari 2019).

Kort en vereenvoudigend samengevat, komt het stelsel erop neer dat het verschil tussen verschuldigde en verkregen interesten (het financieringskostensurplus) slechts aftrekbaar is ten belope